

Selvfølgelig havde CD også gerne set de baltiske stater med. Det kommer jo også nok, men jeg vil da godt give udtryk for, at også optagelsen af de tre lande, vi har på dagsordenen i dag, vil bidrage til og er egnet til at give borgerne i disse lande og også en del andre øget tryghed i deres hverdag.

Det kan ikke andet end føre til yderligere morskab at høre de to venstrefløjspartier med deres stribevis af korte bemærkninger i dag sprælle, ja, med et lidt ulogisk billede vil jeg sige, som sardiner i en dåse, der længst har mistet hoved og hale. Det siger jo sig selv, at partier, der altid har været, som er, og som fortsat vil være modstandere af NATO, ikke kan lide det her. Det vidste vi udmærket i forvejen, og der er ikke ét af de argumenter, der er kommet i de talrige indlæg, som har lagt nogen ny viden til denne viden for nogen.

Hr. Keld Albrechtsen talte om atomvåbenfri zoner. Atomvåbenfri, det er steder, hvor atomvåben ikke kan ramme; de er atomvåbenfri. Jeg vil påstå, at optagelsen af de tre stater i NATO overhovedet ikke ændrer noget ved truslen om anvendelse af nukleare våben – ikke forøger den, ikke forringer den, den er uændret. Hr. Søvnald talte oven i købet om kaprustning. Jeg ved ikke, hvor den finder sted, jeg kan altså ikke få øje på det.

Næh, der er kun det at gøre i glæde at svinge med Polens, Den Tjekkiske Republiks og Ungarns flag og selvfølgelig medtage NATO-banneret og Dannebrog. Det er gode nyheder for os alle sammen, og CD tilsiger en hurtig behandling af dette forslag. Jeg er enig med de ordførere, der har været ind på, at det vil være velkomment og lækkert, hvis Danmark er i spidsen i denne sag, og jeg opfordrer de øvrige jaserpartier – og det er jo heldigvis det overvældende flertal – til at bidrage til den hurtige færdiggørelse af denne ratifikation.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu vil jeg gerne spørge hr. Melchior, som jo i hvert fald i andre sammenhænge grundlæggende er et fredsommeligt menneske, om noget centralt. Hr. Melchior ønsker også de tre baltiske lande optaget i NATO. Finder hr. Melchior, at de tre baltiske lande kan forsvares med militære midler? Finder hr. Melchior, at de tre baltiske landes sikkerhed kan ordnes og garanteres ved truslen om indførelse af f.eks. danske, tyske og amerikanske styrker i dette område i en

eventuel konfliktsituation med Rusland? Finder hr. Melchior i ramme alvor, at der kan udkæmpes en krig i dette område, som kan sikre noget som helst andet end en total ødelæggelse?

Det er jo det helt fundamentale spørgsmål, når man diskuterer de tre baltiske landes optagelse i NATO, og jeg håber ikke, hr. Melchior har fantasier eller forestillinger om at skulle sende danske soldater i krig i Baltikum.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det med det fredsommelige kan jeg godt underskrive, og tak for, at hr. Albrechtsen har lagt mærke til det. Det er også takket være NATO, at vi i øvrigt har haft fred i Europa i længere tid, end vore forældre, bedsteforældre, oldeforældre og tiptiptiptipoldeforældre har oplevet det. Takket være NATO har vi den fred og den tryghed.

Svaret på hr. Albrechtsens spørgsmål er selvfølgelig et klart ja. Hr. Albrechtsen er jo ganske bekendt med, at et angreb på ét NATO-land vil være at opfatte som et angreb på hele NATO, og så må det selvfølgelig foretages, som vi ved medlemskab af alliancen har forpligtet os til. Og hvorfor søren skulle vi ikke være med til at forsvare de baltiske lande, hvis vi skal være med til at forsvare andre europæiske lande eller USA? Selvfølgelig kan vi det, og selvfølgelig gør vi det, og selvfølgelig vil vi det, undtagen altså de permanente NATO-hadere.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Har det ikke strejft hr. Melchior, at der kunne være en grund til, at et land som Finland ikke har søgt om optagelse i NATO? At der kunne være en historisk erfaring, som siger hr. Melchior, at hvis man er en meget lille nabo, som bor klos op ad en meget stor militærmagt, så er den eneste måde, hvorpå man kan sikre sig en varig og permanent fred, at sikre, at der findes ordentlige og gode, ligeværdige relationer mellem disse to stater, den store og den lille? Men freden kan ikke sikres gennem brug af trusler og våbenmagt fra den lille mod den store. Det er dog elementær logik.

Er hr. Melchior ikke klar over, at hvis de baltiske lande tror, at de fortsat – i hvert fald for de to af landenes vedkommende – kan blive ved med at undertrykke deres russiske mindretal på det groveste og så samtidig forestille sig, at de kan garantere deres egen sikkerhed ved hjælp